Lietas Nr. 1A011318
Protokola Nr. PG241530

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2018. gada 23. novembrī
Vidzemes rajona tiesa:
tiesnesis A. Melbergs
ar tiesas sēdes sekretāri S. Bērziņu
2018. gada 14. novembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka 2018. gada 2. augusta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā un

k o n s t a t ē j a :

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākās inspektores/Valsts amatpersona/ 2018. gada 4. aprīļa lēmumu ir uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā par to, ka /pers. A/ 2018. gada 2. aprīlī plkst. 23.50 Limbažu novada Pāles pagasta Pālē, pie ēkas /adrese/, transportlīdzekļu stāvlaukumā, vadot transportlīdzekli "/TL marka/", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, atpakaļgaitā, ir uzbraucis stāvošam transportlīdzeklim /TL marka/valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, kuru stāvēšanai novietojusi /pers. B/, bojājot transportlīdzekli /TL marka/ valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, pēc kā atstājis notikuma vietu, par to neziņojot noteiktā kārtībā.

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektore /Valsts amatpersona/2018. gada 19. jūnijā ir sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. /protokola numurs/, kurā ir norādījusi, ka /pers. A/ 2018. gada 2. aprīlī plkst. 23.50 Limbažu novada Pāles pagasta /adrese/, ir vadījis transportlīdzekli "/TL marka/", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, atpakaļgaitā, nav pārliecinājies par kustības drošību un uzbraucis stāvošam transportlīdzeklim /TL marka/valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, bojājot abus transportlīdzekļus, bet pēc ceļu satiksmes negadījuma ir atstājis negadījuma vietu. Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts, ka /pers. A/ ir pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešās daļas un Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 39., 39.1., 39.3., 39.4., 41., 41.1., 41.2. un 82. punkta prasības. Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts, ka tādējādi /pers. A/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{16}$ panta piektajā daļā un $149.^{4}$ panta 14. daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākās inspektores /Valsts amatpersona/ 2018. gada 19. jūnija lēmumu /pers. A/ ir sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{16}$ panta piektajā daļā un $149.^{14}$ panta 14. daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu ar naudas sodu EUR 250 apmērā un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem mēnešiem.

/pers. A/ ir iesniedzis Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldei sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākās inspektores/Valsts amatpersona/ 2018. gada 19. jūnija lēmumu.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka /Valsts amatpersona/ 2018. gada 2. augusta lēmumu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākās inspektores /Valsts amatpersonas/2018. gada 19. jūnija lēmums ir atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība ir noraidīta.

/pers. A/ ir iesniedzis Vidzemes rajona tiesā sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka /Valsts amatpersona/ 2018. gada 2. augusta lēmumu, kurā ir lūdzis minēto lēmumu atcelt un izbeigt lietu.

/pers. A/ sūdzībā ir norādījis, ka viņš nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam. Policija esot nepamatoti konstatējusi, ka viņš konkrētajā gadījumā esot vadījis transportlīdzekli. Policija lēmumu esot pieņēmusi, neievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 237. un 244. panta prasības, jo pierādījumi lietā esot novērtēti virspusēji, ignorējot tajos esošās pretrunas un nepilnības. Transportlīdzekli norādītajā laikā esot vadījusi cita persona – /pers. C/. Notikuma aculiecinieču norādītās ziņas esot jāvērtē kritiski. Tāpat /pers. A/ savā sūdzībā ir atsaucies uz Latvijas Republikas Satversmes 92. pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta 11. daļu un Augstākās tiesas judikatūru.

Tiesas sēdē /pers. A/ savā sūdzībā izteikto lūgumu uzturēja un paskaidroja, ka viņš lēmumā norādītajā laikā neesot vadījis transportlīdzekli un neesot izraisījis ceļu satiksmes negadījumu. Lēmumā minēto transportlīdzekli esot vadījis /pers. C/. /pers. A/ ieskatā, policijas darbinieki esot nepareizi nofiksējuši sadursmes pēdas, bet notikuma aculieciniece /pers. D/ neesot varējusi redzēt, kurš izraisījis ceļu satiksmes negadījumu. Saskaņā ar /pers. A/ norādīto viņš par vienu pārkāpumu esot ticis sodīts divas reizes.

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pārstāve /Valsts amatpersona/ tiesas sēdē sūdzību neatzina un paskaidroja, ka lietā esot pierādīta /pers. A/ vaina administratīvo pārkāpumu izdarīšanā. Saskaņā ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pārstāves /Valsts amatpersona/ norādīto /pers. A/ ir vēl administratīvi sodīts par ceļu satiksmes vietas atstāšanu citā lietā, bet administratīvie pārkāpumi izdarīti dažādos laikos un vietās.

Tiesa, izskatījusi sūdzību, atzīst, ka pārsūdzētais Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka 2018. gada 2. augusta lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai /pers. A/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16] panta piektajā daļā un 149.[4] panta 14. daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus. Minētā apstākļa dēļ /pers. A/ ir lūdzis atcelt augstākas iestādes lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta pirmo daļu, rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvo pārkāpumu lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekam par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa atzīst, ka šajā lietā nav konstatēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta pirmajā daļā minētie apstākļi, pamatojoties uz kuriem, tiesai neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem par lēmumu, būtu jāatceļ iestādes lēmums, un lieta būtu jānosūta iestādei jaunai izskatīšanai pēc piekritības.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] panta septīto daļu, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] panta sesto daļu tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt lietas izskatīšanas laikā. Tādējādi tiesai ir tiesības pārbaudīt tikai tos pierādījumus, kas tai ir iesniegti.

Tiesa konstatē, ka tai ir iesniegta sūdzība un attiecīgā administratīvā pārkāpuma lieta.

Administratīvā pārkāpuma lietā atrodas sekojoši materiāli: Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākās inspektores/Valsts amatpersona/2018. gada 4. aprīļa lēmums par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā uzsākšanu, Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākās inspektores/Valsts amatpersona/ sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols, Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora/Valsts amatpersona/ dienesta ziņojums, Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieka /Valsts amatpersona/ dienesta ziņojums, /pers. A/ paskaidrojumu kopijas, /pers. A/ iesniegumu kopijas, /pers. D/ paskaidrojumi, /pers. D/ iesnieguma kopija, /pers. B/ paskaidrojums, /pers. C/ paskaidrojuma kopija, /pers. E/ paskaidrojuma kopija, /pers. G/ paskaidrojuma kopija, /pers.F/ paskaidrojuma kopija, protokols par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, notikumu žurnāla izdruka, personu datu pārlūka izdruka, Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākās inspektores/Valsts amatpersona/sastādītā administratīvā pārkāpuma protokola par /pers. C/ izdarīto administratīvo pārkāpumu kopija un kompaktdisks ar fotouzņēmumiem.

Tiesa atzīst, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka 2018. gada 2. augusta lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir likumīgs un pamatots, bet /pers. A/ norādītā argumentācija neatbilst lietā noskaidrotajiem apstākļiem.

Tiesa, izvērtējusi augstākas iestādes lēmuma pamatojumu kopējā saistībā ar sūdzības iesniedzēja norādītajiem argumentiem, atzīst, ka augstākas iestādes konstatētie fakti un tiesiskie apstākļi, kā arī uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi. Turklāt lēmumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Tādēļ tiesa pievienojas augstākas iestādes lēmuma motivācijai.

/pers. A/ ir administratīvi sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16] panta piektajā daļā un 149.[4] panta 14. daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16] panta piektajā daļā ir paredzēta administratīvā atbildība par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu, pārkāpjot noteikto kārtību, paredzot par to naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam no septiņiem līdz 55 *euro*, bet cita transportlīdzekļa vadītājam – naudas sodu no 70 līdz 700 *euro* un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4] pantā 14. daļā ir paredzēta administratīvā atbildība par citu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, paredzot par to sodu transportlīdzekļa vadītājam – naudas sodu septiņu *eiro* apmērā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 35. panta otro daļu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1. panta septīto daļu ceļu satiksmes negadījums ir ceļu satiksmē noticis nelaimes gadījums, kurā iesaistīts vismaz viens transportlīdzeklis un kura rezultātā cilvēks gājis bojā, viņam nodarīti miesas bojājumi vai arī nodarīti zaudējumi fiziskās vai juridiskās personas mantai vai videi, kā arī citā vietā, kur iespējama transportlīdzekļa braukšana, noticis negadījums, kurā iesaistīts transportlīdzeklis.

Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešā daļa noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 39. punktu, ja ceļu satiksmes negadījumā ir cietuši cilvēki vai nodarīti bojājumi trešās personas mantai (par trešās personas mantu nav uzskatāms ceļu satiksmes

negadījumā iesaistītais transportlīdzeklis, kura īpašnieks nav transportlīdzekļa vadītājs), kā arī tad, ja transportlīdzekļiem radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar vai tiem aizliegts braukt, transportlīdzekļa vadītājs:

39.1. nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu;

39.2. dara visu iespējamo, lai cietušajam sniegtu pirmo palīdzību, izsauc neatliekamo medicīnisko palīdzību vai glābšanas dienestu, bet, ja tas nav iespējams, ar savu vai citu garām braucošu transportlīdzekli nogādā cietušo tuvākajā ārstniecības iestādē un pats atgriežas negadījuma vietā;

39.3. dara visu iespējamo, lai negadījuma vietā saglabātu notikuma pēdas, pieraksta aculiecinieku vārdu, uzvārdu un adresi;

39.4. par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem.

Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 41. punkts noteic, ka, ja šo noteikumu 40. punktā minētajā ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīti vairāk nekā divi transportlīdzekļi vai ja transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu, transportlīdzekļu vadītāji:

41.1. nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu;

41.2. par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 82. punktu, braucot atpakaļgaitā, transportlīdzekļa vadītājs nedrīkst traucēt citus ceļu satiksmes dalībniekus. Ja tas nepieciešams ceļu satiksmes drošībai, transportlīdzekļa vadītājam minētā manevra veikšanā jālūdz citu personu palīdzība. Aizliegts braukt atpakaļgaitā pa ceļu, kas apzīmēts ar 552. ceļa zīmi.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta otrajai daļai iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā – iestādei.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta ceturto daļu, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu ir uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā ir fiksējusi amatpersona.

Tiesa nepiedod ticamību /pers. A/ sūdzībā un tiesas sēdē norādītajām ziņām, ka viņš neesot vadījis transportlīdzekli un neesot izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, transportlīdzekli esot vadījusi cita persona, policijas darbinieki esot nepareizi nofiksējuši sadursmes pēdas, bet notikuma aculieciniece /pers. D/ neesot varējusi redzēt, kurš izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, policija lēmumu esot pieņēmusi, neievērojot likuma prasības, ka pierādījumi lietā esot novērtēti virspusēji, ignorējot tajos esošās pretrunas un nepilnības, un /pers. A/ par vienu pārkāpumu esot sodīts divas reizes. Tiesa ņem vērā to, ka administratīvā pārkāpuma izdarīšana gandrīz vienmēr ir saistīta ar administratīvo pārkāpumu izdarījušai personai nelabvēlīgu tiesisku seku iestāšanos, proti, administratīvā soda piemērošanu. Tādējādi ir secināms, ka administratīvo pārkāpumu izdarījusī persona gandrīz vienmēr ir ieinteresēta, lai no šīm sekām dažādos veidos izvairītos. Tiesa, ņemot vērā iepriekš minēto, secina, ka /pers. A/ šādas ziņas ir norādījis, lai īstenotu savu aizstāvības pozīciju un tādējādi izvairītos no soda par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Tiesa ņem vērā to, ka /pers. A/ minētās ziņas un viņa versija par notikušā apstākļiem ir pretrunā ar citiem administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem pierādījumiem, kas, tiesas ieskatā, pilnībā apstiprina /pers. A/ vainu (vainīgumu) Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{16}$ panta piektajā daļā un $149.^{4}$ panta 14. daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanā.

Tiesa secina, ka /pers. A/ vaina (vainīgums) Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{16}$ panta piektajā daļā un $149.^{4}$ panta 14. daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar ziņām par faktiem, kas izriet no Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākās inspektores /Valsts amatpersona/sastādītā administratīvā pārkāpuma protokola, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola, Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora/Valsts amatpersona/dienesta ziņojuma, /pers. B/ paskaidrojuma, /pers. D/ paskaidrojumiem, /pers. C/ paskaidrojuma kopijas un kompaktdiskā esošajiem fotoattēliem.

Tiesas ieskatā, Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākās inspektores/Valsts amatpersona/ sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols ietver ziņas par faktiem, kas iegūtas no lietā esošajiem pierādījumiem, un apstiprina konkrēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu.

Saskaņā ar ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu /pers. A/ 2018. gada 2. aprīlī plkst. 23.50 Limbažu novada Pāles pagasta Pālē, pa /adrese/, ir vadījis transportlīdzekli "/TL marka/", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, atpakaļgaitā un ir uzbraucis stāvošam transportlīdzeklim /Tl marka/valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, bojājot transportlīdzekļa /TL marka/ valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, gala durvis, bet pēc ceļu satiksmes negadījuma atstājis negadījuma vietu, par to nepaziņojot noteiktā kārtībā. Transportlīdzekļa "/TL marka/", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, riepu pēdas ir konstatētas pie transportlīdzekļa /TL marka/", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, aizmugurējās daļas.

Tiesa secina, ka ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā norādīto informāciju apstiprina ziņas par faktiem, kas izriet no kompaktdiskā esošajiem fotoattēliem.

Saskaņā ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora/Valsts amatpersona/ dienesta ziņojumu /Valsts amatpersona/ 2018. gada 4. aprīlī ap plkst. 9.35 ir ieradies /adrese/, kur bija noticis ceļu satiksmes negadījums. Negadījuma vietā ir konstatēts, ka transportlīdzeklis "/TL marka/", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, ir bijis iesaistīts sadursmē ar diviem stāvēšanai novietotiem transportlīdzekļiem, t.sk. – ar transportlīdzekli /TL marka/valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/. Abiem transportlīdzekļiem bojājumu augstums ir sakritis ar transportlīdzekļa "/TL marka/", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, kravas kastes augstumu un aizmugurējā atdures stieņa augstumu. Abās sadursmes vietās ir bijuši skaidri redzami transportlīdzekļa "/TL marka/", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, riepu nospiedumi.

Saskaņā ar /pers. B/ paskaidrojumu /pers. B/ 2018. gada 1. aprīlī ap plkst. 10.30 novietojusi transportlīdzekli /TL marka/ valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, stāvēšanai stāvlaukumā, kas atrodas pretī mājai, Limbažu novada Pāles pagasta /adrese/. Vēlāk /pers. B/ konstatējusi, ka transportlīdzeklis /TL marka/ valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, ir bojāts. /pers. D/ informējusi /pers. B/, ka redzējusi, ka /pers. A/ 2018. gada 2. aprīlī plkst. 23.50, vadot transportlīdzekli "/TL marka/" atpakaļgaitā, uzbraucis transportlīdzeklim /TL marka/un aizbraucis no notikuma vietas.

Saskaņā ar /pers. D/ paskaidrojumiem /pers. D/ 2018. gada 2. aprīlī ap plkst. 23.50 atradusies savā dzīvesvietā, Limbažu novada Pāles pagasta /adrese/, un izdzirdējusi, ka mājas pagalmā braukā automašīna. /pers. D/ no sava dzīvokļa balkona redzējusi /pers. A/ izkāpjam un pēc tam iekāpjam transportlīdzeklī "/TL marka/", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, kā arī redzējusi, ka /pers. A/ vadījis transportlīdzekli "/TL marka/", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, atpakaļgaitā un uzbraucis stāvošam transportlīdzeklim /TL marka/valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/.

Saskaņā ar /pers. C/ paskaidrojumu /pers. C/ 2018. gada 2. aprīlī plkst. 23.50 nav vadījis transportlīdzekli "/TL marka/", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, un nav izraisījis ar to ceļu satiksmes negadījumu.

Tiesa nekonstatēja apstākļus, kas dotu tiesai pamatu uzskatīt, ka notikuma aculieciniecei /pers. D/ būtu kādi subjektīvi iemesli, lai aprunātu /pers. A/ tādu darbību izdarīšanā, kuras /pers. A/ patiesībā nebūtu veicis. Tiesa ņem vērā to, ka notikuma aculiecinieces /pers. D/ sniegtās ziņas par notikušā apstākļiem apstiprina ziņas par faktiem, kas izriet no policijas darbinieku konstatētajiem apstākļiem. Tāpat tiesa nekonstatēja apstākļus, ka policijas darbinieki, kuri ir veikuši lietvedību konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā, pildot savus dienesta pienākumus, būtu pieļāvuši kādu nolaidību vai ļaunprātību un tādējādi būtu nepamatoti konstatējuši, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektajā daļā un 149.^{4} panta 14. daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus. Tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto tieši policijas darbinieki atbilstoši savai kompetencei uzrauga ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu, fiksē ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, sastāda par tiem administratīvo pārkāpumu protokolus un par šo noteikumu pārkāpumiem piemēro administratīvos sodus. Tādējādi ziņas par faktiem, kas izriet no policijas darbinieku sastādītajiem protokoliem, dienesta ziņojumiem u.c. dokumentiem, ir atzīstami par pierādījumiem administratīvo pārkāpumu lietās.

Tiesa, ņemot vērā visu iepriekš minēto, atzīst par pierādītu, ka /pers. A/ 2018. gada 2. aprīlī plkst. 23.50 Limbažu novada Pāles pagasta /adrese/, ir vadījis transportlīdzekli "/TL marka/", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, atpakaļgaitā, nav pārliecinājies par kustības drošību un uzbraucis stāvošam transportlīdzeklim /TL marka/valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, bojājot transportlīdzekli /TL marka/valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, bet pēc ceļu satiksmes negadījuma ir atstājis negadījuma vietu, par to neziņojot noteiktā kārtībā. Līdz ar to /pers. A/ ir pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešās daļas un Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 39., 39.1., 39.3., 39.4., 41., 41.1., 41.2. un 82. punkta prasības. Tādējādi /pers. A/ ir vainīgs Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektajā daļā un 149.^{4} panta 14. daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanā.

Tiesai nav pamata uzskatīt, ka konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā būtu pārkāpts dubultās sodīšanas nepieļaujamības princips. Tiesai nav iesniegti vēl kādas citas, pret /pers. A/ uzsāktas administratīvā pārkāpumu lietas materiāli, pēc kuriem vadoties, tiesa varētu secināt, ka /pers. A/ par vienu viņa izdarīto administratīvo pārkāpumu būtu sodīts divas reizes. Tiesa šajā sakarā ņem vērā to, ka saskaņā ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pārstāves /Valsts amatpersona/ norādīto /pers. A/ vēl ir administratīvi sodīts par ceļu satiksmes vietas atstāšanu citā lietā, bet administratīvie pārkāpumi ir izdarīti dažādos laikos un vietās.

Tiesa, ņemot vērā to, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, proti, pārkāpumu ceļu satiksmē, par kuru paredzētais naudas sods pārsniedz 40 *euro*, secina, ka, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21. panta otrās daļas noteikumus, nav pamata atzīt /pers. A/ izdarītos administratīvos pārkāpumus par maznozīmīgiem un atbrīvot /pers. A/ no administratīvās atbildības.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 31. panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa, izvērtējot konkrētajā administratīvā lietā noskaidrotos apstākļus, secina, ka policijas amatpersonas /pers. A/ piemērotais administratīvais sods un tā apmērs ir noteikts atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. panta pirmās un otrās daļas prasībām.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ piemērotais sods ir adekvāts /pers. A/ izdarīto administratīvo pārkāpumu raksturam, /pers. A/ personībai, /pers. A/ mantiskajam stāvoklim un /pers. A/ vainas pakāpei.

/pers. A/ ir izdarījis divus administratīvos pārkāpumus ceļu satiksmē.

Saskaņā ar administratīvā pārkāpuma lietā konstatētajiem apstākļiem /pers. A/ ir izdarījis tīšu administratīvo pārkāpumu (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums) un administratīvo pārkāpumu aiz neuzmanības (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} pantā 14. daļā paredzētais administratīvais pārkāpums).

Ar abiem /pers. A/ izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem tika apdraudēta ceļu satiksmes drošība mehānisko transportlīdzekļu kustības jomā.

Pārbaudot /pers. A/ personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Saskaņā ar administratīvā pārkāpuma lietā norādītajām ziņām /pers. A/ agrāk administratīvi nav sodīts. /pers. A/ pēc viņa lietā norādītajām ziņām strādā algotu darbu. /pers. A/ pēc viņa lietā norādītajām ziņām nav apgādājamu personu. /pers. A/ lietā nav norādījis ziņas par viņa ienākumiem.

Tiesa, izvērtējot konkrētajā administratīvā lietā noskaidrotos apstākļus, atzīst, ka atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33. panta pirmajā daļā, un atbildību pastiprinoši apstākļi, kas minēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 34. panta pirmajā daļā, /pers. A/ rīcībā nav konstatējami.

Tiesa, ņemot vērā /pers. A/ attieksmi pret izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem, proti, to, ka /pers. A/ ir noliedzis savu vainu (vainīgumu) attiecīgo administratīvo pārkāpumu izdarīšanā un par notikušā apstākļiem ir sniedzis melīgus paskaidrojumus, secina, ka /pers. A/, lai nodrošinātu to, lai viņš turpmāk neizdarītu līdzīga rakstura administratīvos pārkāpumus, ir pamatoti piemērots arī papildsods – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana.

Tiesnesis uzskata, ka /pers. A/ noteiktais administratīvā soda apmērs ir samērīgs, lai taisnīgi sodītu /pers. A/ par izdarītajiem

administratīvajiem pārkāpumiem un sasniegtu administratīvā soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka naudas sods /pers. A/ ir noteikts tuvu vidējam naudas soda apmēram, ko par konkrētajiem administratīvajiem pārkāpumiem /pers. A/ varēja uzlikt, bet tiesību ierobežošanas sods /pers. A/ ir noteikts tuvu minimālajam apmēram, ko par konkrētajiem administratīvajiem pārkāpumiem /pers. A/ varēja piemērot, secina, ka nav pamata uzskatīt /pers. A/ piemēroto administratīvo sodu par bargu. Tādēļ tiesa nesaskata pamatu /pers. A/ piemērotā administratīvā soda mīkstināšanai.

Tiesa, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{12}$ panta otrās daļas 1. punktu un $289.^{13}$ panta pirmo daļu,

n o s p r i e d a :

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka 2018. gada 2. augusta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no dienas, kad spriedums ir pieejams Vidzemes rajona tiesas kancelejā, apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Sprieduma sastādīšanas un pieejamības diena Vidzemes rajona tiesas kancelejā – 2018. gada 23. novembris.

Tiesnesis A. MELBERGS